

urnasírt. Azért, hogy az eső kárt ne tegyen a leletekben, a tárgyakat kimozdították helyükről, majd később visszahelyezték azokat. A sírmelléletek a kiásott gödör ÉNy-i részén kerültek elő, ez a gödör azonban nem az eredeti sírgödör! A melléletek: nagyobb méretű fülesbögrében kisméretű bögre, valamint egy agyag orsógomb. Dokumentálás, bontás és felszedés közben újabb jelenségeket, tárgyakat nem találtunk.

Munkatárs: Hajdú István technikus.

B. HELLEBRANDT MAGDOLNA – CSENGERI PIROSKA

597. Zalalövő határa

(Zala megye) Ö, B, Ró, Á, Kö, Kk, Tő

A Zalalövőt elkerülő út három alternatív nyomvonalának területén a Zala Megyei Múzeumok Igazgatósága két részletben régészeti örökségvédelmi hatástanulmányt készített, mely mindhárom szakaszon terepbejárással együtt történt.

Az 'A' változat a mai 86. sz. útról hozzávetőleg a Borostyán-tó É-i végének magasságában csatlakozna le és a Szőce-patak folyásának elgátolásával kialakított mintegy 20 ha kiterjedésű mesterséges tavat egy rövid szakaszon Vas megyét érintve Ny-ról kerülné meg. Felsőjánosfától DK-re haladna át a Zalán, majd az attól D-re ma erdővel borított részen át csatlakozna vissza a főútra. Mindez közel 10 km hosszúságot tesz ki. Az egy kilométerrel hosszabb 'B' verzió a sötétmajori temető bejáratától indulna, megkerülné Budafát, majd a keménfai utat keresztezve a Keresztúri-patak völgyében haladva Irsapusztától É-ra a sertéstelepnél csatlakozna vissza a mostani 86. sz. főútra. Az alig 9 km hosszúságú 'D' nyomvonalterv szintén Sötétmajorból indulna és a keménfai útig azonos az előbbivel, ám onnét a Pataka-hegyi zártkerteken át a szerpentin tetején torkollik a jelenlegi főútba.

A régészeti topográfiai terepmunkálatokat 2009 júniusában végeztük, ami a részleges beépítettség és különösen az akkora már szárba szökő növények miatt nem lehetett teljes. A terepbejárást során a tervezett nyomvonalat lehetőség szerint annak 200 m széles környezetében mértük fel. Ennek során a korábbi kutatások és az adattári adatok alapján nyilvántartott régészeti lelőhelyek közül kettőn tudtunk leletanyagot gyűjteni (KÖH 39788, KÖH 39796), továbbá hat új lelőhelyet találtunk, kettőt az 'A', négyet pedig a 'B' nyomvonalon. A három nyomvonalon összesen 17 lelőhellyel számolhatunk, az 'A' esetében hattal, a másik kettőnél öttel-öttel, a Borostyánkő út pedig mindegyiket érintheti.

Az év végére döntés született, hogy a 'B' verzió megvalósíthatóságának van a legnagyobb esélye, így annak nyomvonalát novemberben sokkal jobb terepi körülmények közt újrajártuk.

Ennek eredményeként azon a Borostyánkő úton kívül, mely részben a már meglévő főút alatt húzódik, 6 régészeti lelőhelyet sikerült elkülönítenünk: *Konkolica*

I, Konkolica II, Hangyás-völgytől ÉK-re, Nagyfernekág, Budafa-Csihaj-dűlő; Keménfa, Szentegyházi-dűlő (KÖH 75019, 75021, 75023, 75025, 75027, 75029).

Munkatárs: Császár Renáta, Simmer Lívია.

STRAUB PÉTER

598. Zákányszék határa

(Csongrád megye) Ó, B, Á, Kk

2009. október 1–2-án terepbejárást végeztünk a homokháti vízpótló rendszer kiépítésével kapcsolatban. A nyomvonal a Széksóstói- és a Domaszéki-Főcsatornát köti majd össze. A beruházással érintett területet 20 m széles sávban jártuk be.

Zákányszék közigazgatási területén 2 korábbról is ismert régészeti lelőhelyet sikerült azonosítanunk: Szegedi műút, Szegedi műúttól D-re (KÖH 46205, 46199). Lokalizáltunk 1 új, eddig ismeretlen lelőhelyet is: Szegedi műút II. (KÖH 72977).

Munkatársak: Párditka Györgyi régész, Paja László antropológus, Sultis László technikus.

BÁCSMEGI GÁBOR

599. Zomba, Szentgál-puszta

(Tolna megye) Ó, B, LT, Ró

A Völgységi-patak környékének régészeti topográfiai munkálataihoz kapcsolódó terepbejárást során Zomba K-i határában, Szentgál-puszta szomszédságában több lelőhelyet találtunk.

Alsó-Hegyes-dűlő (KÖH 74721): A nevezett dűlő D-i, a Völgységi-patak valamikori árterébe nyúló kisebb kiemelkedésén, a Paradicsom-pusztára vezető betonút D-i oldalán, a magasfeszültség alatti részen egy kb. 100×100 m-es területen változó intenzitással jelentkező nagyobb mennyiségű őskori, kelta és római kerámiát gyűjtöttünk. A lelőhely ÉK-i felén egy nagyobb méretű szétszántott vöröses foltot sikerült megfigyelni, ill. számos római téglatöredéket is találtunk a lelőhely több részén kisebb-nagyobb csoportokban.

Alsó-Kisföld-dűlő (KÖH 54408): A korábban már részben ismert, római korinak nyilvántartott nagyméretű lelőhelyet bejárása nyomán mind kiterjedésében, mind a talált korszakokban módosítanunk kellett. A mintegy 850–900×250 m nagyságú, ÉNy–DK irányú folyamatos lelőhely D-i harmadában, a patakmederhez közeli laposabb részen szórványosan kelta korú kerámiát gyűjtöttünk. A lelőhely D-i felében, az említett laposabb részen, ill. a meredekebben emelkedő domboldalon, a betonút É-i felén is római kori leleteket lehetett találni a felszínen. Legintenzívebben az út bevágásának környékén, annak D-i, DK-i szomszédságában, ahol valamilyen római korú épület (villa) nagyobb mennyiségű tegula-, tegula lateres-, mészkő- és habarcsmaradványait szántották ki egy kb. 50×30 m-es területen. A lelőhely É-i felében, a betonúttól É-ra, az igen meredek domboldalon és platóján nagyobb